

87. EL PARC DEL CLOT

«Volem aquest jardí»

CLOT (SANT MARTÍ)

Gespa importada de França perquè resistia millor que qualsevol altra varietat local és la que el segon ajuntament democràtic va plantar als turons del parc del Clot intensament reivindicat pels veïns. Això va ser un any abans de la nominació olímpica, quan encara era vigent la consigna municipal de dignificar els barris obrers sense escatimar res.

Els barris es tornen a unir en les seves reivindicacions per reclamar un gran parc, una de les primeres lluites de l'Associació de Veïns del Clot quan es va crear el 1975.

1975: Neix l'AV del Clot i del Camp de l'Arpa i, entre la seves demandes, destaca la reivindicació per a parc i equipaments dels terrenys que Renfe havia abandonat tres anys abans en tancar els seus tallers del barri i soterrar la línia de tren. El dia de Corpus, un grup de veïns acompanyen el capellà Quim Cervera en una processó que planta parterres davant la parròquia amb aquesta pancarta: «Volem aquest jardí». Reivindicar la plaça del Canonge Rodó va ser com una pica al Flandes del Clot.

1977: Pressionat i receptiu a les demandes veïnals, l'Ajuntament de transició de Josep M. Socias Humbert convenç Renfe de vendre a preu raonable els seus terrenys del Clot. El municipi tanca l'operació l'11 de maig.

1985: S'inaugura el parc del Clot, obra dels arquitectes Dani Freixes i Vicente Miranda. Inclou equipaments esportius i la conservació d'algunes restes dels tallers ferroviaris.